

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2014 m. vasario 6 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Reglamentas (EB) Nr. 1383/2003 — Priemonės, kuriomis siekiama neleisti į rinką pateikti suklastotų ir piratinių prekių — 2 straipsnis — Reglamento taikymo sritis — Suklastoto laikrodžio pardavimas iš trečiosios valstybės internetu valstybėje narėje gyvenančiam fiziniam asmeniui asmeninam naudojimui — Į valstybės narės teritoriją atgabento laikrodžio sulaikymas muitinėje — Sulaikymo teisėtumas — Sąlygos — Su intelektinės nuosavybės teisių pažeidimu susijusios sąlygos — Direktyva 2001/29/EB — 4 straipsnis — Viešas platinimas — Direktyva 2008/95/EB — 5 straipsnis — Reglamentas (EB) Nr. 207/2009 — 9 straipsnis — Naudojimas prekybos veikloje“

Byloje C-98/13

dėl *Højesteret* (Danija) 2013 m. vasario 25 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2013 m. vasario 27 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Martin Blomqvist

prieš

Rolex SA,

Manufacture des Montres Rolex SA

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kuriį sudaro kolegijos pirmininkė R. Silva de Lapuerta, teisėjai J. L. da Cruz Vilaça, G. Arestis, J.-C. Bonichot (pranešėjas) ir A. Arabadžiev,

generalinis advokatas P. Cruz Villalón,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- M. Blomqvist, atstovaujamo *advokat* J. Petersen,
- *Rolex SA* ir *Manufacture des Montres Rolex SA*, atstovaujamų *advokater* K. Dyekjær ir T. Mølsgaard,
- Estijos vyriausybės, atstovaujamos N. Grünberg ir M. Linntam,

* Proceso kalba: danų.

- Prancūzijos vyriausybės, atstovaujamos D. Colas ir B. Beaupère-Manokha,
- Lenkijos vyriausybės, atstovaujamos B. Majczyna,
- Europos Komisijos, atstovaujamos M. Clausen ir F. W. Bulst,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2003 m. liepos 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1383/2003 dėl muitinės veiksmų, atliekamų su prekėmis, kurios, kaip įtariama, pagamintos pažeidžiant tam tikras intelektinės nuosavybės teises, ir priemonių, kurių turi būti imamasi prekių atžvilgiu nustatčius, kad jos pagamintos pažeidžiant tokias teises (OL L 196, p. 7; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 13 t., p. 469; toliau – Muitinės reglamentas), 2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/29/EB dėl autorių teisių ir gretutinių teisių informacinėje visuomenėje tam tikrų aspektų suderinimo (OL L 167, p. 10; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 230; toliau – Autorių teisių direktyva) 4 straipsnio 1 dalies, 2008 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/95/EB valstybių narių teisės aktams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (OL L 299, p. 25, toliau – Prekių ženklų direktyva) 5 straipsnio 1 ir 3 dalių ir 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 78, p. 1; toliau – Bendrijos prekių ženklo reglamentas) 9 straipsnio 1 ir 2 dalių išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant M. Blomqvist ginčą su *Rolex SA* ir *Manufacture des montres Rolex SA* (toliau – *Rolex*) dėl muitinės sulaikyto suklastoto laikrodžio, kurį M. Blomqvist nusipirko pasinaudojęs Kinijos interneto parduotuve, sunaikinimo.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

Muitinės reglamentas

- 3 Muitinės reglamento 2 ir 8 konstatuojamosiose dalyse skelbiama:

„(2) Suklastotų ir piratinių ir, žinoma, visų pažeidžiančių intelektinės nuosavybės teises prekių prekyba daro didelę žalą įstatymų besilaikantiems gamintojams, prekybininkams bei intelektinės nuosavybės teisių subjektams, taip pat klaidina vartotojus, o kai kuriais atvejais netgi kelia pavojų jų sveikatai ir saugumui. Kiek įmanoma tokių prekių reikėtų neįsileisti į rinką ir priimti priemonės, kuriomis galima veiksmingai sustabdyti šią neteisėtą veiklą netrukdamant laisvai teisėtai prekybai. Šio tikslo nuosekliai siekiama ir tarptautiniu lygiu.

<...>

„(8) Veiksmai, kurių imtasi, siekiant nustatyti, ar pagal atitinkamą nacionalinę teisę buvo pažeistos intelektinės nuosavybės teisės, bus atliekami remiantis kriterijais, kuriais naudojamosi nustatant, ar atitinkamoje valstybėje narėje pagamintos prekės pažeidžia intelektinės nuosavybės teises. Valstybių šalių [narių] normoms dėl teisminių institucijų kompetencijos ir procedūrų šis reglamentas įtakos neturi.“

4 Šio reglamento 1 straipsnyje nustatyta:

„1. Šiuo reglamentu nustatomos sąlygos, kuriomis muitinė imasi veiksmų, kai prekės, įtariamoms esant pagamintomis pažeidžiant intelektinės nuosavybės teises yra tokiose situacijose:

<...>

b) kai jos aptiktos tikrinant įvežamas į ar išvežamas iš Bendrijos muitų teritorijos prekes pagal [1992 m. spalio 12 d. Tarybos] Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 [nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą (OL L 302, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 4 t., p. 307)] 37 ir 183 straipsnius <...>

2. Šiuo reglamentu taip pat nustatomos priemonės, kurių privalo imtis kompetentingos institucijos pripažinus, kad 1 dalyje minėtos prekės tikrai pagamintos pažeidžiant intelektinės nuosavybės teises.“

5 To paties reglamento 2 straipsnio 1 dalies a ir b punktai suformuluoti taip:

„Šiame reglamente „prekės, pagamintos pažeidžiant intelektinės nuosavybės teises“ reiškia:

a) „suklastotos prekės“, t. y.:

i) prekės, įskaitant jų pakuotes, be leidimo pažymėtos prekių ženklu, tapačiu prekių ženklui, užregistruotam tokios pat rūšies prekėms, arba prekių ženklu, kurio pagal jo esminius požymius negalima atskirti nuo užregistruoto prekių ženklo ir kuris dėl to pažeidžia atitinkamo prekių ženklo savininko teises pagal Bendrijos teisę, kaip numatyta [1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 146)] arba pagal valstybės narės, kurios muitinei pateiktas prašymas taikyti muitinės priežiūros priemones, teisę;

<...>

b) „piratinės prekės“ – tai prekių kopijos, pagamintos be registruoto ar neregistruoto pagal nacionalinę teisę autorių, gretutinių teisių subjekto ar dizaino savininko sutikimo arba be intelektinės nuosavybės teisių subjekto įgalioto gamybos šalyje asmens sutikimo, jei tokių kopijų gamyba pažeidžia minėtas teises pagal [2001 m. gruodžio 12 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 6/2002 dėl Bendrijos dizaino (OL L 3, 2002, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 27 t., p. 142)] arba pagal teisę valstybės narės, kurios muitinei pateiktas prašymas taikyti muitinės priežiūros priemones; taip pat prekės, kurių sudėtyje yra aukščiau aprašytos prekių kopijos;

<...>“

6 Šio reglamento 9 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„1. Kai muitinės įstaiga <...> įsitikina, <...> kad 1 straipsnio dalyje nurodytose situacijose esančios prekės kelia įtarimą, kad yra pagamintos pažeidžiant intelektinės nuosavybės teises <...> muitinė tų prekių neišleidžia arba jas sulaiko.“

7 Pagal Muitinės reglamento 10 straipsnio pirmą pastraipą:

„Sprendžiant, ar intelektinės nuosavybės teisės buvo pažeistos pagal nacionalinę teisę, taikomi valstybėje narėje, kurioje prekės yra 1 straipsnio 1 dalyje minėtoje situacijoje, galiojantys teisės aktai.“

8 Pagal šio reglamento 17 straipsnio 1 dalį:

„Neapribojant intelektinės nuosavybės teisių subjekto teisės į kitas gynybos priemones, valstybės narės patvirtina priemones, kurios kompetentingoms valdžios institucijoms suteikia teisę:

- a) pagal atitinkamas nacionalinės teisės nuostatas sunaikinti prekes, pripažintas pagamintomis pažeidžiant intelektinės nuosavybės teises, arba pašalinti jas iš komercinių kanalų nepadarant žalos intelektinės nuosavybės teisių subjektui, nekompensuojant už jas ir, jei nacionalinėje teisėje nenustatyta kitaip, nesudarant išlaidų valstybės išdui;

<...>“

Autorių teisių direktyva

9 Autorių teisių direktyvos 4 straipsnio 1 dalis išdėstyta taip:

„Valstybės narės nustato autoriams išimtinę teisę leisti arba uždrausti bet kokį viešą jų kūrinių originalo ar jo kopijų platinimą parduodant ar kitais būdais.“

Prekių ženklų direktyva

10 Pagal Prekių ženklų direktyvos 5 straipsnio 1 ir 3 dalis:

„1. Įregistruotas prekių ženklas suteikia savininkui išimtines teises į jį. Savininkas turi teisę uždrausti visoms trečiosioms šalims neturinčioms jo sutikimo vartoti prekybos veikloje:

- a) bet kokį žymenį, tapatų prekių ženklui <...>;

<...>

3. Vadovaujantis 1 ir 2 dalių nuostatomis, galima, *inter alia*, uždrausti:

<...>

- b) siūlyti prekes, išleisti jas į rinką arba tuo tikslu sandėliuoti tokiu žymeniu paženklintas prekes arba siūlyti ar teikti juo paženklintas paslaugas;

- c) importuoti arba eksportuoti tokiu žymeniu pažymėtas prekes;

<...>“

Bendrijos prekių ženklo reglamentas

11 Pagal Bendrijos prekių ženklo reglamento 9 straipsnio 1 ir 2 dalis:

„1. Bendrijos prekių ženklas suteikia savininkui išimtines teises į jį. Savininkas turi teisę uždrausti visoms trečiosioms šalims be jo sutikimo prekybos veikloje naudoti:

a) bet kokį žymenį, tapatų <...> prekių ženklui <...>;

<...>

2. Vadovaujantis 1 dalies nuostatomis galima, *inter alia*, uždrausti:

<...>

b) siūlyti tokiu žymeniu pažymėtas prekes, išleisti jas į rinką arba tuo tikslu jas sandėliuoti, taip pat siūlyti ar teikti juo pažymėtas paslaugas;

c) importuoti arba eksportuoti tokiu žymeniu pažymėtas prekes;

<...>“

Danijos teisė

12 Pagal Autorių teisių įstatymo ((*Ophavsretsloven*) 2010 m. vasario 27 d. Kodifikavimo dekretu (*Lovbekendtgørelse*) Nr. 202 įtvirtinta konsoliduota redakcija), kuriuo perkelta Autorių teisių direktyva, 2 straipsnio 1 ir 3 dalis:

„1. Atsižvelgiant į šiame įstatyme numatytus apribojimus, autoriaus teisė apima išimtinę teisę disponuoti kūrinium atgaminant ar leidžiant visuomenei naudotis jo originalia ar pakeista versija, išverstu ar pertvarkytu į kitą literatūros ar meno kūrinį ar bet kokių kitu būdu.

<...>

3. Kūrinys padaromas prieinamas visuomenei, jeigu:

1) kūrinio kopijos siūlomos pardavimui, nuomai, panaudai ar kitaip viešai platinamos;

2) kopijos viešai eksponuojamos arba

3) kūrinys viešai atliekamas.“

13 Pagal Prekių ženklų įstatymo ((*Varemærkeloven*) 2012 m. sausio 24 d. Kodifikavimo dekretu (*Lovbekendtgørelse*) Nr. 109 įtvirtinta konsoliduota redakcija), kuriuo perkelta Prekių ženklų direktyva, 4 straipsnio 1 ir 3 dalis:

„1. Prekių ženklo savininkas turi teisę uždrausti kitiems asmenims be jo sutikimo naudoti bet kokį žymenį prekybos veikloje, jei:

1) šis žymuo yra tapatus prekių ženklui, o prekės ir paslaugos, kurioms jis naudojamas, yra tapačios prekėms arba paslaugoms, kurios saugomos prekių ženklo; arba

- 2) žymuo tapatus prekių ženklui ar į jį panašus ir prekės ar paslaugos tapačios prekėms arba paslaugoms, kurios saugomos prekių ženklo, ar į jas panašios, jei yra galimybė suklaidinti, įskaitant galimybę susieti žymenį su prekių ženklu.

<...>

3. Naudojimas prekybos veikloje reiškia:

- 1) prekių arba jų pakuotės žymėjimą tokiu žymeniu;
- 2) tokiu žymeniu pažymėtų prekių siūlymą, jų išleidimą į rinką arba sandėliavimą tuo tikslu, taip pat juo pažymėtų paslaugų siūlymą ar teikimą;
- 3) tokiu žymeniu pažymėtų prekių importą arba eksportą;
- 4) tokio žymens naudojimą komercinės veiklos dokumentuose arba reklamoje.“

14 Pagal 2005 m. spalio 20 d. Kodifikavimo dekreto Nr. 1047 dėl Europos reglamento dėl prekių, kurios, kaip įtariama, pagamintos pažeidžiant tam tikras intelektinės nuosavybės teises, ir priemonių, kurių turi būti imamasi prekių atžvilgiu nustatčius, kad jos pagamintos pažeidžiant tokias teises, taikymo (*Lovbekendtgørelse nr. 1047 om anvendelse af Det Europæiske Fællesskabs forordning om toldmyndighedernes indgriben over for varer, der mistænkes for at krænke visse intellektuelle ejendomsrettigheder, og om de foranstaltninger, som skal træffes over for varer, der krænker sådanne rettigheder*) 5 straipsnį:

„[1.] Pagal [Muitinės reglamento] 9 straipsnį pradėtoje byloje prekių gavėjas gali prašyti teismo nustatyti, ar įvykdytos šiame straipsnyje įtvirtintos prekių išleidimo sustabdymo sąlygos. Teismas gali nurodyti išleisti prekes.

2. Prekių gavėjas negali apskūsti aukštesnei administracinei institucijai muitų ir mokesčių administratoriaus sprendimo sustabdyti prekių išleidimą.“

15 2006 m. sausio 9 d. Dekreto Nr. 12 dėl Europos reglamento dėl prekių, kurios, kaip įtariama, pagamintos pažeidžiant tam tikras intelektinės nuosavybės teises, ir priemonių, kurių turi būti imamasi prekių atžvilgiu nustatčius, kad jos pagamintos pažeidžiant tokias teises, taikymo (*Bekendtgørelse nr. 12 om anvendelse af Det Europæiske Fællesskabs forordning om toldmyndighedernes indgriben over for varer, der mistænkes for at krænke visse intellektuelle ejendomsrettigheder, og om de foranstaltninger, som skal træffes over for varer, der krænker sådanne rettigheder*) 4 straipsnyje nustatyta:

„[1.] Prekės, pripažintos pagamintomis pažeidžiant intelektinės nuosavybės teises, kaip apibrėžta [Muitinės reglamento] 2 straipsnio 1 dalyje, konfiskuojamos valstybės ir sunaikinamos. Naikinimas atliekamas laikantis reglamento 17 straipsnio 1 dalies a punkte nustatytų sąlygų.

2. Už pagal 1 dalį sunaikintas prekes jokia kompensacija neišmokama.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

16 2010 m. sausio mėn. M. Blomqvist, gyvenantis Danijoje, iš Kinijos interneto parduotuvės užsisakė rankinį laikrodį, kuris apibūdintas kaip „Rolex“ markės laikrodis. Užsakymas buvo pateiktas ir mokėjimas atliktas pardavėjo interneto svetainėje anglų kalba. Pardavėjas išsiuntė laikrodį pašto siunta iš Honkongo.

- 17 Kai siunta atvyko į Daniją, muitinė ją patikrino. Muitinė sustabdė laikrodžio išleidimą, kilus įtarimų, kad jis yra originalaus *Rolex* laikrodžio klastotė ir todėl pažeistos autoriaus teisės į konkretų modelį. 2010 m. kovo 18 d. muitinė apie tai pranešė *Rolex* ir M. Blomquist.
- 18 Nustačiusi, kad laikrodis tikrai yra klastotė, *Rolex*, laikydama Maitinės reglamente numatytos procedūros, pareikalavo pratęsti laikrodžio išleidimo sustabdymą ir paprašė M. Blomqvist sutikimo, kad muitinė sunaikintų laikrodį.
- 19 Nurodęs, kad nusipirko laikrodį teisėtai, M. Blomqvist nesutiko, kad jis būtų sunaikintas.
- 20 Tuomet *Rolex* pareiškė *Sø- og Handelsretten* (Prekybos teismas) ieškinį, kuriuo prašė įpareigoti M. Blomqvist pritari laikrodžio sulaikymui ir neatlygintinam sunaikinimui. Šis teismas patenkino *Rolex* prašymą.
- 21 M. Blomqvist pateikė apeliaciją *Højesteret*. Šis teismas iškėlė klausimą, ar nagrinėjamoje byloje susiklosčiusioje situacijoje iš tiesų buvo pažeistos intelektinės nuosavybės teisės, o tai yra būtina sąlyga Maitinės reglamentui taikyti, nes norint taikyti šį reglamentą būtina, kad, pirma, būtų pažeistos Danijoje saugomos autorių teisės ar teisės į prekių ženklą ir, antra, tariamas pažeidimas būtų padarytas šioje valstybėje narėje. Kadangi neginčijama, kad M. Blomqvist nusipirko laikrodį asmeniniam naudojimui ir nepažeidė Danijos autorių teisių ir prekių ženklų įstatymų, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui kilo klausimas, ar pardavėjas pažeidė autoriaus teises ir teises į prekių ženklą Danijoje. Dėl šios priežasties ir remdamasis Teisingumo Teismo praktika (2011 m. liepos 12 d. Sprendimas *L'Oréal ir kt.*, C-324/09, Rink. p. I-6011; 2011 m. gruodžio 1 d. Sprendimas *Philips*, C-446/09 ir C-495/09, ir 2012 m. birželio 21 d. Sprendimas *Donner*, C-5/11, Rink. p. I-12435) *Højesteret* klausia, ar nagrinėjamoje byloje galima kalbėti apie viešą platinimą, kaip jis suprantamas pagal Autorių teisių direktyvą, ir apie naudojimą prekybos veikloje, kaip jis suprantamas pagal Prekių ženklų direktyvą ir Bendrijos prekių ženklo reglamentą.
- 22 Šiomis aplinkybėmis *Højesteret* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir Teisingumo Teismui pateikti tokius prejudicinius klausimus:
- „1. Ar [Autorių teisių direktyvos] 4 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip, kad autorių teisės saugomos prekės „viešu platinimu“ valstybėje narėje pripažintinas atvejis, kai įmonė per trečiojoje valstybėje esantį interneto tinklą sudaro sutartį dėl prekės pardavimo ir išsiuntimo privačiam pirkėjui pardavėjui žinomą adresu valstybėje narėje, kurioje ši prekė saugoma autorių teisės, gauna atlygį už prekę ir išsiunčia ją pirkėjui sutartu adresu, ar tokiu atveju taip pat būtina, kad iki pardavimo prekė būtų siūloma pirkti ar reklamuojama vartotojams valstybėje narėje, į kurią ji pristatoma, arba rodoma šiems vartotojams skirtame interneto tinklapyje?
 2. Ar [Prekių ženklų direktyvos] 5 straipsnio 1 ir 3 dalis reikia aiškinti taip, kad prekių ženklo „naudojimu prekybos veikloje“ valstybėje narėje pripažintinas atvejis, kai įmonė per trečiojoje valstybėje esantį interneto tinklą sudaro sutartį dėl šiuo prekių ženklu pažymėtos prekės pardavimo ir išsiuntimo privačiam pirkėjui pardavėjui žinomą adresu valstybėje narėje, kurioje šis prekių ženklas įregistruotas, gauna atlygį už prekę ir išsiunčia ją pirkėjui sutartu adresu, ar tokiu atveju taip pat būtina, kad iki pardavimo prekė būtų siūloma pirkti ar reklamuojama vartotojams valstybėje narėje, į kurią ji pristatoma, arba rodoma šiems vartotojams skirtame interneto tinklapyje?
 3. Ar [Bendrijos prekių ženklo reglamento] 9 straipsnio 1 ir 2 dalis reikia aiškinti taip, kad prekių ženklo „naudojimu prekybos veikloje“ valstybėje narėje pripažintinas atvejis, kai įmonė per trečiojoje valstybėje esantį interneto tinklą sudaro sutartį dėl Bendrijos prekių ženklu pažymėtos prekės pardavimo ir išsiuntimo privačiam pirkėjui pardavėjui žinomą adresu valstybėje narėje,

gauna atlygį už prekę ir išsiunčia ją pirkėjui sutartu adresu, ar tokiu atveju taip pat būtina, kad iki pardavimo prekė būtų siūloma pirkti ar reklamuojama vartotojams valstybėje narėje, į kurią ji pristatoma, arba rodoma šiems vartotojams skirtame interneto tinklapyje?

4. Ar [Muitinės reglamento] 2 straipsnio 1 dalies b punktą reikia aiškinti taip, kad norint taikyti valstybėje narėje nuostatas dėl kelio užkirtimo „piratinių prekių“ išleidimui į laisvą apyvartą ir šių prekių sunaikinimo būtina, kad šioje valstybėje narėje įvyktų „viešas platinimas“ taikant atsakyme į 1 klausimą nurodytus kriterijus?
5. Ar [Muitinės reglamento] 2 straipsnio 1 dalies a punktą reikia aiškinti taip, kad norint taikyti valstybėje narėje nuostatas dėl kelio užkirtimo „suklastotų prekių“ išleidimui į laisvą apyvartą ir šių prekių sunaikinimo būtina, kad šioje valstybėje narėje vyktų „naudojimas prekybos veikloje“ taikant atsakyme į 2 ir 3 klausimus nurodytus kriterijus?“

Dėl prejudicinių klausimų

- 23 Pirmiausia pažymėtina, kad savo klausimais prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas prašo išaiškinti sąvoką „viešas platinimas“, kaip ji suprantama pagal Autorių teisių direktyvos 4 straipsnio 1 dalį, ir sąvoką „naudojimas prekybos veikloje“, kaip ji suprantama Prekių ženklų direktyvos 5 straipsnio 1 ir 3 dalis ir pagal Bendrijos prekių ženklo reglamento 9 straipsnio 1 ir 2 dalis, tam, kad pagrindinėje byloje galėtų nuspręsti dėl intelektinės nuosavybės teisių pažeidimo buvimo.
- 24 Remiantis Muitinės reglamento 2 straipsnio 1 dalyje esančia sąvokų „suklastotos prekės“ ir „piratinės prekės“ apibrėžtimi, šios sąvokos susijusios su pažeidimais, kuriais kėsinamasi į prekių ženklą, autoriaus ar gretutines teises arba į dizainą, ginamus pagal Sąjungos teisę arba pagal valstybės narės, kurios muitinė ėmėsi veiksmų, vidaus teisę. Taigi kalbama tik apie intelektinės nuosavybės teisių, įtvirtintų Sąjungos teisėje ar valstybių narių nacionalinėje teisėje, pažeidimus. (žr. minėto Sprendimo *Philips* 50 punktą).
- 25 Šiuo klausimu Muitinės reglamente neįtvirtintas joks naujas kriterijus, kuris leistų patikrinti intelektinės nuosavybės teisių pažeidimo buvimą (šiuo klausimu žr. 2006 m. lapkričio 9 d. Sprendimo *Montex Holdings*, C-281/05, Rink. p. I-10881, 40 punktą). Taigi, norint pateisinti muitinės įsikišimą remiantis šiuo reglamentu, tokiu pažeidimu galima remtis tik jei dėl atitinkamos prekės pardavimo gali būti pažeistos teisės, suteiktos Autorių teisių direktyvoje, Prekių ženklų direktyvoje ir Bendrijos prekių ženklo reglamente numatytais sąlygomis.
- 26 Šiomis aplinkybėmis prejudicinius klausimus reikia suprasti taip, kad jais prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas siekia sužinoti, ar iš Muitinės reglamento išplaukia, jog tam, kad intelektinės nuosavybės teisių į prekę, parduotą valstybės narės teritorijoje gyvenančiam asmeniui per trečiojoje valstybėje esančią interneto parduotuvę, turėtojas galėtų naudotis šiuo reglamentu jam užtikrinta apsauga minėtos prekės įvežimo į šios valstybės narės teritoriją momentu, būtina, kad šioje valstybėje narėje šis pardavimas būtų laikomas viešo platinimo forma ar naudojimu prekybos veikloje. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas taip pat klausia, ar būtina, kad iki pardavimo minėta prekė būtų siūloma pirkti ar reklamuojama vartotojams toje pačioje valstybėje narėje.
- 27 Šiuo klausimu primintina, kad, pirma, pagal Prekių ženklų direktyvą ir Bendrijos prekių ženklo reglamentą prekių ženklo savininkas turi teisę uždrausti trečiajam asmeniui be jo sutikimo naudoti jo prekių ženklui tapatų žymenį, kai jis naudojamas prekybos veikloje prekėms ar paslaugoms, tapačioms toms, kurioms įregistruotas šis prekių ženklas, ir kai jį naudojant padaroma arba galėtų būti padaryta žala prekių ženklo funkcijoms (2010 m. kovo 23 d. Sprendimo *Google France ir Google*, C-236/08-C-238/08, Rink. p. I-2417, 49 punktą ir jame nurodyta teismų praktika).

- 28 Antra, remiantis Autorių teisių direktyva, autoriams suteikta išimtinė teisė leisti ar uždrausti bet kuria forma viešai platinti jų kūrinių originalus ar kopijas parduodant ar kitokiu būdu. Viešam platinimui būdingos kelios operacijos, apimančios veiksmus bent jau nuo pardavimo sutarties sudarymo iki jos įvykdymo pristatant prekes vienam iš visuomenės narių. Todėl prekybininkas yra atsakingas už visas jo paties arba jo sąskaita įvykdytas operacijas, dėl kurių įvyksta „viešas platinimas“ valstybėje narėje, kurioje platinamoms prekėms taikoma autorių teisių apsauga (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Donner* 26 ir 27 punktus).
- 29 Šiomis aplinkybėmis pagal Sąjungos teisę reikalaujama, kad valstybės narės teritorijoje šis pardavimas būtų laikomas viešo platinimo forma, kaip tai suprantama pagal Autorių teisių direktyvą, arba naudojimu prekybos veikloje, kaip tai suprantama pagal Prekių ženklų direktyvą ir Bendrijos prekių ženklo reglamentą. Tokio platinimo buvimas turi būti laikomas įrodytu, jei buvo sudaryta pardavimo ir išsiuntimo sutartis.
- 30 Neginčijama, kad pagrindinėje byloje *Rolex* Danijoje priklauso autoriaus teisės ir teisės į prekių ženklus, kuriomis ji remiasi, o byloje aptariamas laikrodis yra suklastota ir piratinė prekė, kaip tai suprantama pagal Muitinės reglamento 2 straipsnio 1 dalies a ir b punktus. Taip pat neginčijama, kad *Rolex* galėtų remtis šių teisių pažeidimu, jei šią prekę parduotų šioje valstybėje narėje įsisteigęs prekybininkas, nes tokio komerciniais tikslais įvykdyto pardavimo atveju jos teisėmis būtų pasinaudota viešai platinant, kai vykdoma prekybos veikla. Taigi, siekiant atsakyti į pateiktus klausimus, lieka patikrinti, ar toks kaip *Rolex* intelektinės nuosavybės teisių turėtojas gali reikalauti tokios pačios savo teisių apsaugos tuo atveju, kai, kaip pagrindinėje byloje, aptariama prekė buvo parduota per interneto parduotuvę, esančią trečiojoje valstybėje, kurios teritorijoje ši apsauga netaikoma.
- 31 Be abejo, tiesa, kad vien interneto svetainės prieinamumo teritorijoje, kurioje taikoma ši apsauga, nepakanka išvadai, kad šioje svetainėje skelbiami pasiūlymai pirkti skirti šioje teritorijoje esantiems vartotojams, padaryti (žr. minėto Sprendimo *L'Oréal ir kt.* 64 punktą).
- 32 Tačiau Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad taip saugomos teisės gali būti pažeidžiamos, kai net prieš įvežant prekes iš trečiųjų valstybių į šios apsaugos galiojimo teritoriją su šiomis prekėmis atliekamas šioje teritorijoje esantiems vartotojams skirtas prekybos veiksmas, kaip antai pardavimas, pasiūlymas pirkti ar reklama (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Philips* 57 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).
- 33 Taigi, prekėmis iš trečiosios valstybės, kurios yra Europos Sąjungoje prekių ženklų teisės saugomo produkto imitacija arba Sąjungoje autorių ar gretutinių teisių ar dizaino saugomo produkto kopija, galima pažeisti šias teises, todėl jos gali būti pripažintos „suklastotomis prekėmis“ ar „piratinėmis prekėmis“, jei įrodyta, kad jos skirtos parduoti Sąjungoje, o toks įrodymas yra faktas, kad šios prekės parduotos pirkėjui Sąjungoje, siūlytos pirkti ar reklamuotos vartotojams Sąjungoje (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Philips* 78 punktą).
- 34 Nustatyta, kad pagrindinėje byloje aptariama prekė buvo parduota pirkėjui Sąjungoje, todėl bet kuriuo atveju šios situacijos negalima lyginti nei su situacija, kai prekės siūlomos „elektroninėje prekyvietėje“, nei juo labiau su situacija, kai prekės įvežamos į Sąjungos muitų teritoriją taikant laikino neapmokestinimo režimą. Vadinasi, vien dėl aplinkybės, kad pardavimas įvyko per trečiojoje valstybėje esančią interneto parduotuvę, iš intelektinės nuosavybės teisių į parduotą prekę turėtojo negalima atimti Muitinės reglamente įtvirtintos apsaugos, ir nėra būtina tikrinti, ar iki pardavimo ši prekė taip pat buvo viešai siūloma pirkti arba reklamuojama vartotojams Sąjungoje.
- 35 Atsižvelgiant į išdėstytus argumentus, į pateiktus klausimus reikia atsakyti: Muitinės reglamentas turi būti aiškinamas taip, kad intelektinės nuosavybės teisių į prekę, parduotą valstybės narės teritorijoje gyvenančiam asmeniui per trečiojoje valstybėje esančią interneto parduotuvę, turėtojas naudojasi šiuo

reglamentu jam užtikrinta apsauga minėtos prekės įvežimo į šios valstybės narės teritoriją momentu vien dėl šios prekės pirkimo. Šiuo tikslu nebūtina, kad iki pardavimo minėta prekė būtų siūloma pirkti ar reklamuojama vartotojams toje pačioje valstybėje narėje.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 36 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiai nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

2003 m. liepos 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1383/2003 dėl muitinės veiksmų, atliekamų su prekėmis, kurios, kaip įtariama, pagamintos pažeidžiant tam tikras intelektinės nuosavybės teises, ir priemonių, kurių turi būti imamasi prekių atžvilgiu nustatčius, kad jos pagamintos pažeidžiant tokias teises, turi būti aiškinamas taip, kad intelektinės nuosavybės teisių į prekę, parduotą valstybės narės teritorijoje gyvenančiam asmeniui per trečiojoje valstybėje esančią interneto parduotuvę, turėtojas naudojasi šiuo reglamentu jam užtikrinta apsauga minėtos prekės įvežimo į šios valstybės narės teritoriją momentu vien dėl šios prekės pirkimo. Šiuo tikslu nebūtina, kad iki pardavimo minėta prekė būtų siūloma pirkti ar reklamuojama vartotojams toje pačioje valstybėje narėje.

Parašai.